

A szegedi paprikások népgyűlésen kérik a paprika-forgalom szabaddá tételét.

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Paprikakereskedők, Termelők, Feldolgozók és Paprikamolnások Egyesülete népes ülést tartott szombaton délután a kereskedelmi és iparkamara közgyűlési termében.

Pálfi Dániel elnökölt. Megnyitotta az ülést, azután közölte az okokat, amelyek a gyűlés összehívására készítették. A termelők, feldolgozók és molnások mindig hangosabb panasszal kérték, hogy a paprikával foglalkozók egyre szaporodó sérelmeit orvosolják valamiképpen az egyesület útján. Eleintén megnyugtatótni igyekezett a panaszkodókat, hogy az Országos Közélelmezési Hivatal rendeleteivel szemben hiába foglathatózatokat hozni az egyesület és hiábavaló minden állásfoglalás. Ezek a határozatok a törvény erejével bírnak és így megtámadhatatlanok. Ámde amik következtek, azt igazolták, hogy vagy a hadügyminiszteriumban, vagy a Közélelmezési Hivatalban, vagy a földművelésügyi miniszteriumban, szóval valahol, ahol a makszimálás kérdésével foglalkoztak, elszámították magukat a szegedi paprikával foglalkozó tízezrek rovására. Azt mondták, makszimálni kell az árakat és be kell tiltani a kivitt a hadsereg szükségletének biztosítása céljából. Nos, az események beigazolták, hogy a hadsereg szükségletét a készletek egy igen csekély hányada is biztosította volna. De, ha az előző kormány hibát követett el, lehetetlen, hogy az új kormány, mely belátja ezt a hibát, ne orvosolja azt. A dolgok intézőit föl kell világosítani, hogy itt tízezrek érdekéről van szó, hogy a *hadsereg hónapokon át nem tudja megemészteni a készleteket, amelyeket így az a veszély fenyeget, hogy az új termés feldolgozásával ezek értéküket veszítik és megromlanak.* Föl kell világosítani az intéző köröket, hogy szabad forgalomban valószínűleg lefelé, maga az üzleti verseny szabályozná az árakat. Nem kétféle, hogy a mostani kormány ezeket a sérelmeket, ha megismerkedik a dolgok lényegével, föltétlenül orvosolni fogja. Indítványozza ezért, mondja ki az értekezlet, hogy szükségesnek tartja egy *nagy népgyűlés összehívását, amelyen kifejtethetik majd sérelmeiket az összes paprikával foglalkozók. A népgyűlés aztán vonuljon a főispán elé.* Egyébként fölkéri dr. Becsey Károlyt, hogy

vázzolja ennek a javaslatnak indokait és tervezetét.

Dr. Becsey Károly azt hiszi, hogy az orvoslást igénylő bajok onnan erednek, hogy valahol elszámították magukat az illetékes körök, amikor azt kellett megállapítani, hogy elég lesz-e a paprikakészlet ujjig a hadseregnek. Azt hiszi, ez okozta a paprika zár alá vételét is. Értesülése szerint azonban sokkal nagyobb a készlet, mint amennyi a hadseregnek kell. *Körülbelül 16 vagon áru van Szegeden és csak négy vaggonnal vett át eddig belőle a katonaság.* A paprikaforgalom pedig teljesen meg van akadva, mert a Haditermény nem vásárolhat addig paprikát, míg a katonaság mostani készletét át nem veszi. Pedig a paprikaforgalom megindulása országos érdek, mert hiszen az import emeli valutánk értékét. Nem baj, ha a külföld drágán fizeti meg a paprikát, ezzel csak vagyonsodásunkat mozditja elő, ami szintén országos érdek. Tűrhetetlen tehát, hogy amiből fölöslegünk van, amit mi nem tudunk fölhasználni, abból megakadályozzák a kivitt. Az egész ország közönségének érdeke és kötelessége, hogy a mai tűrhetlen rendszer megváltozzék a paprikakereskedelemben. Oszítja azt a nézetet, hogy egy nagygyűlést kell összehívni, hogy panasszal és orvoslásért forduljanak a kormányhoz. A népgyűlésből felirattal kell a kormányhoz fordulni, amely föliratot a főispán vezetésével egy szűkebb körű bizottság adna át. A népgyűlés megtartását vasárnapra egy hétre, a Korzó-mozi nyári helyiségébe javasolja összehívni, még pedig nyilvános nagy-értekezlet formájában, miután a népgyűlés megtartását törvényes rendelkezések tiltják.

Rósa Mihály, Stauber József, Vajas József, Barfók Ferenc és Maier István föl szólalása után *hozzájárultak* dr. Becsey Károly javaslatához és elhatározták, hogy a népgyűlés megszervezésére 15 tagú végrehajtóbizottságot választanak. Az értekezlet után nagy kiűldöttség kereste föl dr. Kószó István országgyűlési képviselőt, akit fölkeríttek a mozgalom támogatására. Dr. Kószó természetesen örömmel vállalkozott rá, hogy a szegedi paprikások jogos kérelmét támogatni fogja.

A francia kormány válsága.

Genf, augusztus 3. Clémenceau lapja jelenti: Thomas francia municions miniszter le akar mondani, mert a szociálisták a kamara legutóbbi ülésén a bizalmi nyilatkozat ellen szavaztak. Lacaze tengerészeti miniszter azért mondott le, mert a kamara tárgyalni kívánta annak a tengerészeti bizottságnak a jelentését, amelyet a hajózási bajok ügyében küldtek ki. Denys Cochin államtitkár kijelentette, hogy követi barátja, Lacaze példáját.

A londoni értekezlet.

Lugano, augusztus 3. A *Giornale d'Italia* jelenti, hogy a londoni értekezleten részt fog venni Sonnino, Ribot és Painlevé.

Dr. Adler tanácskozása egy háboruspárti olasz szocialistával.

Bécs, augusztus 4. A *Fremdenblatt* közli az *Avanti* következő stockholmi táviratát: Dr. Adler Viktor, az ausztriai szociáldemokrata párt vezére és Giovanni Lerda, az olasz reformszociálisták egyik vezére között hosszas tanácskozás volt. Lerda tudvalevőleg azok közé tartozik, akik a leghevesebben izgattak a háboru mellett.

Görögország visszakapja a lefoglalt hajókat.

Athén, augusztus 4. Tegnap kezdték meg a szövetségesek a lefoglalt görög flotta visszazárását. A *Hellas* nevű cirkáló az első visszazolgáltatott hajó volt.

A tanyai örökös a szegedi pénzügyigazgatóságon.

— Korkép a háboru negyedik esztendejéből. —

A pénzügyigazgatósági épület labirintusában volt valami elintézni való dolgom és ennél az alkalomnál a következő párbeszédet volt alkalmam ellesni. A mindig és mindenkihez előzékeffé, türelemből kifogyhatatlannak látszó Schultheisz tatához (fiatalsága ellenére így aposztrofálta egy jóval alacsonyabb rangú tisztviselőtárs) egy 50 évesnek látszó, parasztviseletű asszony lép a szobába egy írást szorongatva a kezében:

Az asszony: Jó napot kívánok!

Schultheisz: Jó napot. Mit kíván jó asszony?

Az asszony: Ezt az írást kaptam, de én nem tudom, mi van benne. Mutattam már több urnak is, de azt mondták, gyűjtek ide, majd itt eligazítik.

Schultheisz: No adja ide azt az írást. Hát jó asszony, ebben az írásban néhai Puskás Imre örököseitől kérnek vallomást, hogy mennyi vagyonuk és jövedelmük van.

Az asszony: (Hallgat.)

Schultheisz: Hát kik az örökösök?

Az asszony: (Hallgat.)

Schultheisz: Hát maga kicsoda?

Az asszony: En Puskás Imréné vagyok.

Schultheisz: Hát maga özvegy Puskás Imréné?

Az asszony: Ügön.

Schultheisz: Maga az örökös?

Az asszony: Ügön.

Schultheisz: Mondja meg, mennyi földjük van?

Az asszony: Én nem tudom kéröm.

Schultheisz: Hát csak tudja talán, hány hold a saját földje?

Az asszony: (Gondolkozik és nem szól.)

Schultheisz: Nem tudja?

Az asszony: Nem tudom.

Schultheisz: Menjen csak Szalai, (ez az, aki „tatának” nevezte Schultheist) keresse ki Puskás Imrénének a kataszterívét. (Alig egy-két perc eltelté után már Schultheisz kezében van a kataszterív és az asszonyhoz fordulva mondja): Hát a kataszter szerint magának 60 hold földje van. Ugy van??

Az asszony: Ugy gondolom én is, hogy akkóról van.

Schultheisz: Hát aztán meg tudja-e mondani, hogy mennyit ér annak holdja?

Az asszony: Nem tudom kéröm... Nagyon sok rossz van abba kéröm.

Schultheisz: Hát a szomszédok közül nem adott vagy vett mostanában valaki földet?

Az asszony: De ügön, a Szögiék 500 forintért adták el kisholdját.

Schultheisz: Hát aztán kinek a földje jobb, a magáé vagy a Szögiéé?

Az asszony: Hát az enyimbe nincs annyi hibás, mint a Szögiéébe, a bizonyos.

Schultheisz: (Beírja az ivbe, hogy a 60 hold föld 60.000 koronát ér és tovább kérli az asszonytól). Jóságállománya van-e?

Az asszony: Nem ügön van.

Schultheisz: De mégis, tehene csak van?

Az asszony: Az van.

Schultheisz: Hány darab?

Az asszony: Három.

Schultheisz: Mind a három felős?

Az asszony: Ügön.

Schultheisz: Hát akkor borju is van.

Az asszony: Az is van.

Schultheisz: Hány darab?

Az asszony: Három.

Schultheisz: (Beírja a három fias tehénnek megfelelő értéket.) Hát még milyen jóságja van?

Az asszony: (Pillanatnyi gondolkodás után.) Ökör is van kérem, de hát avval csak szántunk.

Schultheisz: Aztán hány ökör van?

Az asszony: Kettő.

Schultheisz: (Beírja két ökör értékét és kérli tovább.) Van-e még egyéb jóság is, disznó? birka?

Az asszony: Az is van kéröm.